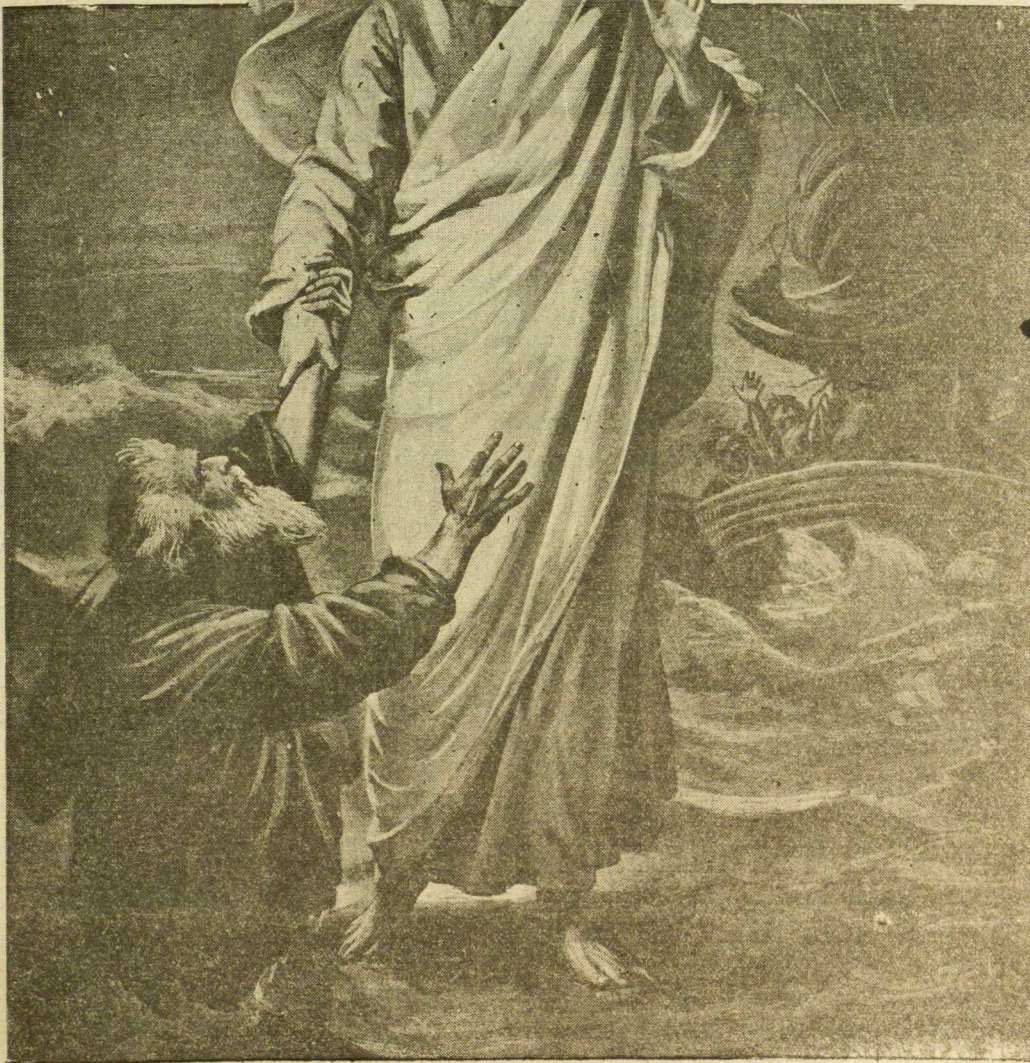

LAIVAS

No. 49. Metai VI

Gruod. (Dec.) 11, '26

RSR valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

II. ADVENTO SEKMADIENIS.

L e k c i j a .

ROM. 15, 4-13.

BROLIAI: visa, kas tik yra parašyta, parašyta mums pamokinti, kad mes kantrumu ir Rašto paguoda turėtumėm vilties. Kantrybės gi ir paguodos Dievas teduodie žums turėti vienokius jausmus kits į kitą, sekant Jėzum Kristum, kad vieniširdžiai viena burna garbintumėte Dieva, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą.

Todel priimkite vieni kitus, kaip ir Kristus jus priėmė Dievo garbei. Nes aš sakau, jog Jėzus Kristus pasidarė apipjaustymo tarnas dėl Dievo tiesos, kad būtų patvirtinti žadėjimai tėvams, ir kad pagonys garbintų Dievą dėl gailestingumo, kaip parašyta. Todel aš išpažinsiu tave, Viešpatie, tarp pagonių ir giedosiu tavo vardui. Vėl Raštas sako: Linksminkitės, pagonys, draug su jo tauta! Ir vėl: Girkite, visi pagonys, Viešpatį ir garbinkite jį, visos tautos! Vėl Izaijas sako: Ateis Iėšės šaknis, tas kurs kelsis viešpatauti pagonims; jame pagonys turės vilties. Vilties Dievas tepripildai jus visokio džiaugsmo ir ramybės tikėjime, kad šventosios Dvasios galybe jus gausiai turėtumėte vilties.

Buti turtingu yra laimė, bet retas turtuolis yra laimingu.

Turtas yra lengviau įgyti, negu išlaikyti.

E v a n g e l i j a .

MATO 11, 2-10.

ANUO metu Jonas, kalėjime išgirdęs apie Kristaus darbus, siuntė du iš savo mokytinių ir jam sakydino: Tu esi tasai, kurs turi ateiti ar mes kito laukiame? Jėzus atsakydamas jiems tarė: Eikite ir papasakokite Jonui, ką esate girdėję ir matę: Aklieji regi, raišieji vaikščioja, raupsnotieji pagydomi, kurtiniai girdi, mirusieji keliasi, beturčiams skelbiama Evangelija, ir palaimintas, kas manimi nepasipiktins. Jiems gi nueinant, Jėzus ėmė kalbėti minioms apie Joną: Ko išėjote į tyrus pamatyti? Ar vėjo supamos nendrės? Bet ko gi išėjote pamatyti? Ar švelniais rubais vilkinčio žmogaus? Štai, tie, kurie švelnius rubus dėvi, yra karalių namuose. Bet ko gi išėjote pamatyti? Ar pranašo? Taip; sakau jums, ir daugiau negu pranašo. Nes jis yra tasai, apie kurį parašyta: Štai aš siunčiu tavo akyvaizdoje savo angelą, kursai ties tavim taisy tau kelią.

Pinigai yra labai kvailas ponas, bet visuomet protingas tarnas.

Pinigai yra raktai į visokius vartus, išskiriant dangiškuosius.

Neužmirškime Savo Vaikų!

Kiekvienas žmogus savo gyvenime ieško laimės, nori būti laimingas. Bet priežodis sako, kad žmogaus gyvenimas yra toks, kokį patsai žmogus sau sukuria. Reiškia, žmogaus laimė yra jo paties galimybėje — jo prote ir širdyje. Toji tauta yra aukštai kulturoje pakilusi, kuri turi daugiausia mokytų žmonių. Tautos garbė, gerovė ir turtai yra žmogaus smegenų daviniai. Kraštas gali būti labai turtingas, bet jeigu niekas nemoka esamų turtų sunaudoti, žmonės vargą vargsta. Visiems žinomi rusų krašto gamtos turtai, bet vietiniai piliečiai, kaip pirmiau taip ir dabar, gyvena labai vargingai. Šveicarų tauta maža, jų kraštas neturtingas, bet žmonės gyvena ištaigingai ir laimingai. Valdžios ir visuomenės vadų smegenys suteikia tautoms laimę.

Kadangi žmogaus sieloje esama dviejų vaidmenų — proto ir valios, tai žmogui reikia abudu lavinti. Vieno išlavinto proto neužtenka. Žmogus iš savo prigimties yra palinkęs į blogą. Jisai yra savymeiliu. Dažnai jo asmeniniai reikalai užtemdo visuomenės gerovės pirmenybę. Ko gi galima laukti iš tokio žmogaus, kurio valia, arba kaip dažnai sakoma — širdis, nėra išlavinta atatinkamoje kryptyje? Toksai žmogus yra daug pavojingesnis visuomenei, nes sumaniai moka ją išnaudoti, jai nieko gero neteikdamas. Jeigu žmogus mokytas neturi tikybinio ir dorinio išlavavimo, jisai yra miegas slibinas, ku-

ris, klaidingų ir žmonijos gyvenimui kenksmingų pradų išbudintas, lieka tosios žmonijos išnaudotojas, skriaudėju ir net dažnai kraugeriu.

Mes visi trokštame savo ir savo tautos laimės. Mums ją tegali duoti mokyti lietuviai katalikai. Jeigu šandie Lietuva nepriklausoma; jeigu žemės ukis atiduotas tikriesiems jo savininkams ir jų padėtis keliama, tobulinama; vienu žodžiu, jeigu Lietuva pradėjo žengti laisvės ir gerovės keliu — tai lietuvių katalikų visuomenės vadų sunkaus darbo vaisiai. Šandie gi, kuomet valdžia atateko nekatalikams, kuomet Lietuvos priešakyje stoji tie asmenys, kurie jos kovos už nepriklausomybę metu atsiskakė nuo jos laisvės, visa padėtis pradėjo keistis. Lietuvoje šandie įsivyravo svetimas gaivalas, šiaurės krašte išauklėtas, kuris mūndžioja tautos "kraujų brangiais lašais" iškovotą laisvę, atima ištikimiems tėvynės vaikams duoną, stiprina mirtingą priešą krutinėje ir išstato tautos laisvę į baisų pavojų. Dejavome svetimo vergijos jungo slėgiami, guodžiamės savo išsigimusių brolių skriaudžiami. Visa tai nebutų įvykę, jeigu Lietuvoje katalikai būtų turėję daugiau mokytų arba net mokslus ėjusių žmonių.

Apsižiūrėję aplinkui save, čia išeičioje, irgi nematome nieko geresnio, kas paguostų mūsų tikybinę ir tautinę dvasią. Dabartinę visuomenę su jos atskalomis galime palikti nekliudę. Tapa-

žiurėkime tiktai į mūsų jaunimą, kuris bus rytojaus visuomenė. Lietuvių tėvų vaikai negauna sau reikalingos dvasiai atsparos šeimynoje. Mūsų išeivija dažniausia vargo vaikai, didelių mokslų nėjusi, net tikybinuose klausimuose mažai prie rusų valdžios tegalėjo gauti išlavinimo. Visa, ką šandie turi Amerikos lietuviai, tai jojo motinos auklėjimas. Ačiū Dievui, lietuvė motina suteikė savo vaikui užtektinai tikybinio ir dorinio supratimo, bet dabartinėse mūsų gyvenimo aplinkybėse — išeivijoje jo neužtenka. Vaikai šandie, einą kad ir į pradinės mokyklas, daugiau jau moka už savo tėvus. Pradinė mokykla, tokiu budu, turi užpildyti tėvų auklėjimo trukumus.

Gera, jeigu parapijoje yra lietuviška mokykla. Jinai išauklėja vaiką tikoje ir tautos pagarboje. Mes teturime Amerikoje 34 mokyklas, kurias lanko 12,180 vaikų. Tai mažuma. Bet džiaugiamėsi ir tai turėdami. Didžiuoje lietuvių tėvų vaikai lanko viešąsias mokyklas. Dar opesnis klausimas, tai to priaugančio jaunimo, baigusio pradinę mokyklą, išlaikymas katalikiškai lietuviškoje dvasioje. Šitas klausimas mums šandie yra patsai svarbiausias. Nuo to klausimo išrišimo priklauso mūsų išeivijos gyvybė. Išrišimas tegalimas vienintėliu budu — paruošti vadų, imtų iš to paties jaunimo tarpo, kurie geriau atspėtų jo dvasią ir reikalavimus. Jeigu vadai bus geri lietuviai katalikai, tai ir busimoji visuomenė bus lietuviška ir katalikiška.

Vaduodamiesi sveika logika, mato-

me, kad mums telieka ruošti busimai visuomenei geri vadai. Jų rankoje gludi mūsų išeivijos laimė. Nebukime per daug savymeiliai. Atminkime ką mums davė Lietuva. Mes jai esame daug skolingi. Bent dalis tos išeivijos išauklėtų vadų turi pasišvesti ir josios gerovei. Gražų pavyzdį šiuo atvėju patiekė Seters Kazimierietės. Jos neužmiršo senos tėvynės. Sulig savo dabartinėmis išgalėmis josios pasirupino paruošti senai apleistai dirvai darbuotojų — gerų pasišventusių pradinei mokyklai mokytojų. Panašiai reiks padaryti ir Seters Pranciškietės. Aukštesnėje mokslo srityje teks susirupinti Tėvams Marjonams, kad sustiprintų įvairių darbuotojų eiles išeivijos vaikais.

Nepaleisdami iš akių busimos padėties, mes turime gyvai susirupinti dabartinėmis sąlygomis. Kelias dešimtis metų svajojo apie lietuviškos aukštesnės mokyklos kurimą Amerikoje. Dabar tosios svajonės jau virto tikrenybe. Argi tai reiškia, kad mūsų ateitis užtikrinta? Toli gražu. Tepadaryta pradžia. Tolymesnis mūsų aukštųjų mokyklų vystymasis pilnai priklauso nuo visuomenės. Šv. Kazimiero Akademijsa mergaitėms pusėtinai aprupinta; telieka jai augti ir klestėti. Tai negalima pasakyti apie Amerikos Lietuvių Kolegiją bernaičiams. Šitoji daug svarbesnė įstaiga yra dar kurimosi stadijoje; tėra tiktai graži užuomazga — nepražydes žiedas. Kaip žiedui reikalinga šviesa ir šiltis, taip ir minėtai įstaigai reikalingi žmonės ir lėšos. Su žmonių trukumu per daug nusiskusti negalima. Dievui lai-

minant, yra ne maža gražių pašaukimų į Tėvų Marijonų vienuoliją, kuriems lemta šitoji įstaiga aprupinti dabar ir ateityje. Daug kebliau yra su lėšomis.

Įruošti gera aukštoji mokykla Amerikoje reikalauja didelių sumų. Svetimtaučiai turi daugelį turtuolių, net milijonierių, kurie vieną įsteigia ir palaiko panašias įstaigas. Mes lietuviai esame darbo žmonės — rankpelniai. Mums ne lengva tokia įstaiga gerai įruošti, bet prieš gerų norų visa galima. Kiekvienas centas turi savo vertę. Iš centų susidaro doleriai, iš jų šimtai ir tukstančiai. Juo daugiau šiuo butinu klausimu — mūsų vadų išauklėjimu arba verčiau sakant pačios išėivijos likimu — susirupins plačioji visuomenė, tuo lengviau ir greičiau kiekvieno gero lietuvio ka-

taliko troškimas įsikunys. Šitam tikslui įgyvendinti — pastatyti ant kojų Amerikos Lietuvių Kolegiją — Amerikos Lietuvių Katalikų Federacijos iniciatyva yra ruošiamas gruodžio mėnesyje važius. Obalsis jau paskelbtas — “Dienos uždarbis — kolegijai!”

Lietuvi! kurio širdžiai katalikų tikėjimo ir lietuvių tautos reikalai yra brangus ir artymi, kuriam rupi mūsų išėivijos Amerikoje likimas, kuris visuomet esti pasiruošęs ištiesti savo gausią ranką tėvynės reikalams, neužmiršk savo vargų apvainikavimo, savo vaikų laimės, savo tautos likimo — neužmiršk aštuntos dienos gruodžio — dienos, kurios uždarbis prašoma aukoti Amerikos Lietuvių Kolegijai. J. N.

MALDOS APAŠTALYSTĖS INTENCIJA

Pripažinimas Jėzaus Kristaus Tautų Karaliūm.

Šv. Tėvas, įsteigdamas pereinamais metais, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, Karaliaus šventę, turėjo tikslą priminti žmonijai jos priedermę pripažinti Dievo teises ir duoti garbę, Jėzui Kristui, Vienaičiui Dievo Sunui, kuris tapo žmogum, kad atpirktų pasaulį. Kaip žmogus, mūsų Viešpats gavo nuo savo dangiškojo Tėvo “visą galę danguje ir ant žemės.” Jis yra tikras visų tautų, kiekvieno individo ir visos žmonių giminės Karalius.

Todel Šventės dienoje kiekvienoje katalikų parapijoje, visame pasaulyje kunigas skaitė iškilmingą pasiaukojimą

Švenčiausiai Jėzaus Širdžiai, kame mes pareiškėme, kad mes Jam priklausome ir geidžiame būti Jo ištikimi pavaldiniai.

Mes maldaujame Jo malonės visiems kitiems, kurie klajoja tamsybėse už Katalikų Bažnyčios ribų. Mes trokštame, kad jie pripažintų Jėzų Kristų, jų Atpirkėją, savo tikroju Karaliūm.

Žydai, Magometonai ir visi pagonai turi but supažindinti su Kristumi. Todel Šv. Tėvas pavedė vėl mums melstis tąja intencija.

Šv. Silvestras, Popiežius.

Šv. Silvestras, jaunas rymietis, tuojaus po įsišventinimų į kunigus, tris-

dešimtuose savo amžiaus metuose, po Šv. Tėvo Melchiodo, tapo popiežium tame laike, kada Konstantinas pasiskelbė ginėju ir globėju Katalikų Bažnyčios.

Ciesoriui padedant jis pastatė daug gražių bažnyčių, papuošė jas puikiais piešiniais ir stovydomis ir aprupino turto. Jo laikuose laikyta pirmoji Nekėjos Santaryba, kurioje 313 vyskupų gynė katalikų tikėjimą nuo Arijaus klaidų.

Jis pasirupino sutvarkyti liturgiją, ritualą ir bažnytinę drausmę. Jis įsakė vartoti šv. Krizmą krikštijant, rubus, kuriuos dijakonai ir dabar vartoja, tai-

pat lininius baltinius Mišias laikant. Jo sutvarkyta, kad dvasininkai buvo išskirti iš pasaulinio teismo.

Dvidešimts metų jis buvo Šventuoju Tėvu. Šventai praleido tą laiką ir šventai mirė. Palaidotas Priscilos kapuose.

Praktika.

Meilė Neturtėlių. Šv. Silvestras labai mylėjo neturtėlius. Jis sutvarkė, kad turtingesnieji dvasininkai aprupintų savo neturtingus draugus. Visi neturtėliai susilaukdavo jo paramos.

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Papraščiausius Priekaištus Tikejimui.

Taip jaunystė greitai praeina, bet kad patiktų Dievui ir žmonėms; kaip prisirengimas prie žilos senatvės, Dievo palaimos. Ji sieks tą pjutį, kurią siela rinks amžinybės valandoje, kai jos kelionės pasibaigs.

Nėra kilnesnio vaizdo kaip dora ir skaisti jaunystė. Nieko negali būti gražesnio, nei malonesnio, nei kilnesnio už jauną vaikiną, kurs yra skaistus, kuklus, darbštus ir ištikimas visoms savo pareigoms.

Kad jaunas krikščionis žinotų ir pažintų kuo jis yra. Už jokią žemišką gerovę jis nesttayıtų pavojuje savo garbės.

Karta prarasta, ji negali niekuomet sugrįšti. Gailesis yra gražus, bet nekaltybės nepasiekia.

Kad jaunystė tik žinotų, o senatvė

tik galėtų!

Paskutinis patepimas užmuša sergantįjį. Pakanka jį nugazdinti iki mirčiai. Nereikia niekuomet pašaukti kunigo, kol žmogus turi savo sąmonę.

ATSAKYMAS. Ar taip? Reikia, šaukti nuodėmklausj, kai žmogus jau negali išpažinti; šaukti kunigą, kai jo buvimas yra bergždžias ir nereikalingas. Dar būtų be abejo lengviau apsieiti — nešaukti jo visai ir žmonės temiršta kaip gyvuliai?

Ar Jėzus Kristus yra mirusiųjų Dievas? Ar Jis pasiuntė savo kunigus raminti ir paguosti lavonus?

Veik negalima suskaičiuoti kiek nelaimingų sielų yra žuvusių dėl tos kvailos įtaros. Veltui kasdien parodo jos vylių ir žmonių kvailystę ir sergančiųjų ir mirstančiųjų, liejančių džiaugsmo bei

paguodos ašaras, priėmę paskutinius Bažnyčios Sakramentus; tai nedaro jokio įspūdžio, nors šeimos rodos krikščioniškos, gi stoja į bendrąją įtarų lygą prieš kunigą ir trukdo jam išgelbėti jų tėvo sielą, jų motiną, jų kūdikį ar prietelį, kurs tuojau stos Dievo akyvaizdoje.

Pašauktas per vėlai išgelbėti miršančiojo sielą, kunigas stengiasi parodyti giminėms ir prieteliams skriaudą, kurią jie jai padarė: "O ne", jie rėkia, "jis buvo toks geras, toks doras žmogus. Ji buvo tokia gera moteris. Jis buvo taip palankus savo pareigoms; ji mylėjo savo vaikus taip širdingai ir taip gera motina". Mums nereikia gąsčiotis; gal 10 ar 20 metų prabėgo kai nelaimingasis gyveno, Jėzų Kristų užmiršęs ir pamatinias krikščioniškojo gyvenimo pareigas užmetęs.

Buk tuo įsitikinęs, kad vargšas ligonis nebijo kunigo. Kunigo vaizdas nepaskubins jo mirtį. Atpenč, jo atsilankymas paguodžia jį, suramina ir pagelbsti kartais net jo kuno jėgas jam sugrąžinti. Skaitlingi gydytojai tai pripažino. Netikėtos ir sujudinamos sėkmės, kurios pasirodė del atliktų savo tikybinių pareigų ant mirties patalo, atgaivina kuno jėgas.

Nesenai aš buvau to liudininku, ko aš neužmiršu niekuomet. Aš buvau pašauktas užgavėnių metu aprupinti kūdikį, kuriam gydytojas atsisakė ilgiau tarnauti. Vargšė motina laukė baisiausių sekmių. Aš suteikiau kūdikiui paskutinius Bažnyčios Sakramentus; išklausiau jo išpažinties, daviau šven-

čiausiajį kaip pirmąją Komunią, geriau sakant kaip paskutiniąją. Jis laikė savo rankeles dievotai suėmęs per tas apeigas. Ir kai aš paklausiau jo vėliau — ar jis buvo ramus, linksmas, jis atsakė be jokių pastangų, nusišypsojęs!" Aš jį palikau, netikėdamas pamatyti jo gyvo.

Ant rytojaus gydytojas nustebo radęs jį gyvą. Gi nuostaba didėjo kai jį peržiūrėjo stropiau. Jis jau neturėjo karščio; mirties ženklai išnyko. Jis negalėjo tai suprasti.

Tris dienas vėliau, kūdikėlis, taip atgijęs, žaidė su savo broliu.

Ar paskutinis patepimas išgandino ligonį ir numarino jį?

Tad nebijok kunigo. Kuomet sunkiai sergi, tuojau šaukis jį ir melsk paskutinės tikybinės paguodos. Buk pasirengęs tam, kas gali atsitikti ir susitarkink su savo Dievu.

Turėti savo pasą užvizuotą nereikia, kad reikia pradėti savo kelionę.

Aš pildysiu kada nors savo tikybinės pareigas. Kuomet turėsiu daugiau liuso laiko. Aš eisiu kada nors, vėliau išpažinties; ant mirties patalo. Be abejo, aš priimsiu Sakramentus pirm mirsiant.

ATSAKYMAS. Kada nors, sakai, ateityje.

Taip, be abejo.

Taip, jei ta ateitis yra tamstai paskirta ir jei turėsi progos bei priemonės priimti sakramentus mirties valandoje; bet tai yra labai abejotina.

(Bus daugiau).

Ž I E D E L I A I

Apsilankymas Liurde.

Staigiai pasigirdo tyli komanda. Minia persiskyrė su pagarba. Nešėjai stumia vežimėlius su ligoniais. Kas tai per procesija ligų, kentėjimų, pasidavimo Dievo valiai, pasitikėjimo Švenč. Marijos pagelba! Vežimėliai stovi tvarkoje prieš urvą. Kiek jų ten yra? Sunku yra suskaičiuoti tarp tokio judėjimo. Gal apie šimtas. O tuose vežimėliuose guli pusgyviai, balsvi, kaip popieris, sumenkėjusių žmonių pavėdalai. Užaina kunigas į sakyklą ir pradeda kalbėti ražančių. Po kiekvienos dešimties šauksmas: "Notre Dame de Lourdes guerissez nos malades! Dievo Motina iš Liurdo, išgydyk mūsų ligonius!" Bandau akimis ligonius vežimėliuose. Dieve, kaip jie meldžiasi! Koksai tikėjimas ir viltis tryška iš jų veidų! Koksai dvasios susitelkimas! Net mane kas tai už gerklės griebė, kuomet matau šį vargą ir tikėjimą ir girdžiu tikrą pagelbos maldavimą. Ar-gi balsiai pradėsiu bliauti?...

Tai niekis. Kas nori susijudinti, tas tegul dalyvauja po pietų procesijoje su Švenč. Sakramentu, kuomet duodamas palaiminimas atskirai kiekvienam ligoniui. Procesija su dideliu pakėlimu dvasios susitvarko prie urvo ir iš tenai pradeda eiti. Kadangi daug yra keleivių, todėl žmonių tukstančiai su veliavomis joje dalyvauja, taip pat kunigų šimtai, aštuoni vyskupai. Vyskupas iš Soissons neša Švenčiausį Sakramentą. Čių kyla nuostabios baimės, persigan-

Procesija slenka dideliu, plačiu keliu ir labai tvarkingai. Dalyviai gieda atskančias giesmes sulig dirigentų nurodymais. Pabaigus giesmę, giedama: Hosana Filio David! (Hosana Dovidu Sunui!) Apėjus aplink urvą, bažnyčią, procesija įeina į didžiausią, keturkampią aikštę. Trys šonai užimti vežimėliais su ligoniais. Kunigas, nešas Švenčiausį Sakramentą, artinasi su monstrancija po baldakimu prie kiekvieno ligonio ir ant jo daro švento kryžiaus ženklą. Tuo tarpu nutyla psalmių giedojimas, o vienas iš kunigų su stipriu balsu, atsistojęs viduryje aikštės, visa gerkle karštai šaukia maldos žodžiais, kuriuos atkartoja tukstantinė minia: Liurdo Dievo Motina išgydyk mūsų ligonius! Liurdo Dievo Motina gelbėk tėvynę! Viešpatie, padaryk kad regėčiau! Viešpatie, padaryk, kad vaikščiočiau!" Ir kitais panašiais vardais šaukiama. Įsivaizdinkite sau, kaip tas viskas turi sujudinti visas sielos stygas, kuomet kaip smarkus vėjas keliasi į dangų tiek tukstančių žmonių maldų. Nervai neišlaiko ir su maldos kliksmiais jungiasi tuomet verkimas ar stačiai bliovimas. O kuomet Dievas padaro stebuklą, nes tai paprasta yra stebuklų valanda Liurde, štai koksai ligonis staiga išgyja, suparaližuotas pradeda vaikščioti, aklas atgauti regėjimą — tuomet tarp tų tukstan-

dimo ir pagarbos kliksmas. Tuomet tai procesija skubinas į baziliką ir gieda "Magnificat" ir "Te Deum laudamus".

Paskui kuomet užkris tamsi naktis ir apklos aukštą baziliką, ramų urvą savo tamsiais sparnais, tuomet dar viena procesija labai veikia į keleivių sielas, tai procesija su žibintuvais. Žmonės vėl renkasi prie švento urvo ir paskaita valanda kiekvienas su žibintuvu rankoje eina paskirtoje eilėje, giedodamas giesmes: "Kalnais ir lomomis nešasi balsas"... Pasibaigus kelioms eilėms kartoja šiuos žodžius: "Sveika, Sveika, Sveika Marija!" Tuomet mosuodami pa kelia žibintuvus viršun.

Įsivaizduokit sau tokį reginį. Nakties tamsumoje matytis truputį kalnų viršunės, o ant vienos sena pilis. Žemai luomoje plaukia ugnies vilnys. Pamažtyk sau, kiek tai tukstančių reikia žibintuvų, kad susilieję padaryti ugninės upės išvaizdą. Sakė man, kad toje procesijoje dalyvavo apie 16 tukstančių žibintuvų.

Stovėdami augštai prieš bažnyčią, žiurime į plaukiančią po mūsų kojomis ugnies upę, kuri vis toliau ir toliau slinko, apsiautė apvainikuotą, o dabar spinduliuose plaukiančią Dievo Motinos figurą. Tas tęsesi apie dvi valandas, o mes vis stovime ir žiurime į tą šviesybių garbę, kokią atiduoda keleiviai švenč. Marijai ir klausome tukstantį kartų atkartojamą: "Sveika, Sveika Marija!"

Kuomet ta žiburių upė suplauks į aną keturkampę aikštę, kur po pietų V. Jėzus Švenč. Sakramente artinas

prie ligonių, tuomet užbaigimui tų visų pamaldų giedama: "Credo", (Tikiu į Dievą Tėvą), kurį kunigai gieda šv. Mišių laiku. Štai kas per giedojimas! Apie 16 tukstančių žmonių gieda bažnytinę, gregorinę (vienu balsu) melodiją, tiesa, sunkią, bet vienok lygiai, sutartinai, kaip vienas žmogus. O gieda visi, seni ir jauni, kunigai ir vienuoliai, visi rimtai be išsišokimo, be pridečkų ir be neleistinių pagražinimų. Iš tukstančių krutinių plaukė galingas tikėjimo aktas ir kėlėsi augštyti į padanges. Daug kartų aidas atsikartodavo aplinkiniuose kalnuose ir galop baigdavosi kur ten augštai.

Po "Amen" staiga gesta visi žiburiai ir dalyviai bei žiurėtojai tyliai išsiskirsto. Tyliai ir maldingame dvasios susitelkime žiurėjome ir klausėmės per dvi valandas tų iškilmių. Pilni gilių įspūdžių grįžome namo. **M. M.**

ANGLIJA. — Brighton miestelio anglikonų bažnyčios viršininkai iš cilės jau ketvirtas pameta savo pareigas ir pereina į Katalikų Bažnyčią. Pereitą savaitę jų paskutinis p. Parsons buvo išvestas į kunigus. Ne tiktai viršininkai, bet ir keletas pastorių perėjo į katalikus ir kaikurie liko kunigais. Kuomet šale pasitaiko katalikų bažnyčia, tai jos gyvavimas tiek padaro į anglikonus įtekmės, kad jie pereina į katalikus. Kaip paprastai vadus seka ir daugelis žmonių. Štai kodėl kas metai tiek daug Anglijoje protestantų pereina į katalikus. Prieš keturis metus perėjo į katalikus garsus anglų rašytojas Chesterton. Dabar prieš pora savaičių perėjo ir jo žmona. Jos krikštas įvyko dienoje juodviejų sidabrinų jungtųjų 25 metų sukaktuvėse.

Tretininkų Žinios.

Skaistybės dorybė.

Nekalto Prasidėjimo Švenčiausios Panelės Marijos šventė primena mums skaistybės dorybę. Toji dorybė yra brangi kiekvienam katalikui, bet ypatingai turi būti brangi tretininkams ir tretininkėms, kurie, įstodami į Tretininkų Santvarką, pasižada kitiems šviesti savo gražiu pavyzdžiu. Bet ir jie patys privalo aukštai branginti tą skaistybės dorybę, nes skaistybė yra kiekvieno vienuolinio gyvenimo pamatas.

Skaistybės dorybė yra gražiausias papuošimas, kokį žmogus tegali turėti. Žmogus iš savo prigimties yra žemiškas, purvinas. Skaistybės gi dorybė padaro jį švarių, skaisčių, dangišku. Skaistybė suteikia žmogui dangiškojo grožio, dieviškojo atspindžio ir tartum gražina jį į teisųjį prieš pirmutinės nuodėmės stovį. Musų prigimtis, suardyta pirmpradės nuodėmės, lenkia mus į gyvulių gyvenimą, ieškodama sau pamėgimo smaguriuose, bet šventoji, prakilnioji ir gražioji skaistybės dorybė gydo iš to biaueraus supuvimo ir kelia į skaistesnį aukštesnį gyvenimą, liuosą nuo visokių kuniškų pageidimų.

Dievo šventieji visuomet laikė skaistybę kaip didelės vertės brangenybę ir mylėjo ją savo visa širdimi. Senamjame Įstatyme mes randame Jokubo patriarko sūnų Juozupą, kuris verčiau norėjo tapti savo pono žmonos keršto auka ir nukęsti daug vargo ir skurdo ilgo kalėjimo metu, negu suteršti savo sielą nedorybe. Lygiai ir skaisčioji Zuzana, kuriai teko išsirinkti tarp nelemtos mirties ir skaistybės nustojiimo, griežtai pasireiškė verčiau mirti negu nusidėti. Jai buvo geriau nustoti šlovės pas žmones negu užrustinti Viešpatį Dievą.

Naujame Įstatyme mes randame dar ryškesnių pavyzdžių šventųjų tarpe, kurie būtinai norėjo išlikti skaisčiais, nežiurint kiek jiems reikėjo kentėti, kad nenusidėti.

Šv. Benediktas, norėdamas išlikti skaisty-

bėje, voliojosi erškėčiuose, kuriuos sušlakstė savo krauju. Šv. Hiliarijus ir šv. Jeronimas buvo pratę pagundų metu savo krutingę mušti akmenimi, kad skausmai malšintų pageidimus. Šv. Makarijus iš Aleksandrijos, vengdamas didelių pagundų, šešioms mėnesiams išsirengė į Seetos raistus, kad tenai būtų kandžiojamas baisiųjų uodų. Kuomet po šešių mėnesių sugrižo namo, jo niekas nepažino iki kol jisai neprakalbėjo taip buvo uodų sukandžiotas; išrodė tartum raupais būtų apneštas.

Kiek drąsos ir pasirūžimo mes rasime krikščionių persekiojimų metu jaunučių mergaičių gyvenime? Šv. Agnietė taip buvo numylėjusi skaistybę, kad nuo savo jaunų dienų jina tą savo skaistybę buvo paaukojusi Viešpačiui Dievui. Kadangi Agnietė buvo nepaprastai graži mergaitė, tai daugelis išymių jaunikaičių ieškojo jos sau už moterį. Ypatingai pasižymėjo Romos miesto prefekto sunus. Bet kadan gi jina atsisakė už jo tekėti, pareikšdama, kad jina jau turi sau sužiedotinį — Jėzų Kristų, tasai jaunikaitis įskundė Agnietę teismui, kad jina yra krikščionė. Ir toji jaunutė Agnietė pasirinko sau baises kančias ir mirtį, bet jokiū būdu nenorėjo sutepti savo skaistybės nors ir leistinu moterystės ryšiu.

Skaistybė yra būtina kiekvieno žmogaus gyvenime. Šv. Paulius rašo: "Nes ta yra Dievo valia, kad jus butumėte šventi, kad susilaikytumėte nuo paleistuvystės, kad kiekvienas mokėtų laikyti savo indą šventume ir pagarboje, nepasiduodamas gašliam geiduliui, kaip pagonys, kurie nepažįsta Dievo... nes Dievas nepašaukė mus į susitepimą, bet į šventumą." (I Tesal. 4, 3-5, 7). Kiekvienas žmogus, brangiausiu Kristaus krauju atpirktas, yra pašauktas į šventumą ir todėl turi vengti susitepimo ir gyventi skaistybėje.

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

ANGLIJA. — Londone įvyko mokslininkų kongresas, kuriame buvo atstovaujamos 40 mokslo organizacijų; jų tarpe buvo atstovai nuo katalikų ir protestantų misijonierių. Svarbiausias kongreso klausimas tai Afrikos tautų likimas. Visi priėjo prie išvados, kad reikia mokintis vietinių tautų kalbų, jas kulturinti ir tikrai tokiu būdu galima esą pakelti minėtų tautų civilizacija. Visa, kas bus surinkta mokslininkų, valdininkų ir misijonierių, bus atspausyta plačios visuomenės naudai. Naujojo instituto prezidentu paskirtas Frederikas Lugaard, buvęs Nigerijos gubernatorius. Profesoriais paskirti garsūs Afrikos kalbų ir tarmių mokslininkai, parinkti iš įvairių Anglijos, Prancūzijos, Vokietijos ir kitų šalių universitetų. Visgi svarbiausią vietą užima katalikai misijonieriai, kurie, darbuodamiesi ilgus metus vietinių žmonių tarpe, geriausia pažįsta jų kalbas ir jų papročius.

— Liverpool miesto katedroje įtaisyti vargonai. Tai didžiausi vargonai visame pasaulyje. Jie kainuoja \$175.000. Vargonai pradėti statyti dar prieš karą. Nors karas kiek ir sutrukdė, jų statyba truko 10 metų.

ISPANIJA. — Vietiniai vyskupai susirūpino jaunimo padėtimi. Klausimas ne tame, kad jaunimas būtų pavojuje, bet tame, kad yra katalikiškas jaunimo organizacijas, kurių yra devynios galybės, sujungti į vieną stiprią federaciją. Toji mintis yra paties šv. Tėvo, kuris ją pareiškė Ispanijos primatui kardinolui Reig y Casanova. Einant šituo patarimu Ispanijos vyskupai savo suvažiavime nutarė dėti savo visas pastangas, kad minėtoji federacija būtų įkurta. Čia yra labai daug draugijų, pašvęstų Švenč. Marijos globai, vadinamų Marijonų Jaunimo Draugijomis. Bet be šių draugijų yra daugelis miesto ir sodžiaus parapijinių draugijų. Visos kolegijos ir universitetai turi savo mokinių-studentų ir alumnų sujungtus būrius, kurie leidžia savo laikraščius.

Tokias skirtingas organizacijas ne lengva buvo pajudinti, bet įvairios komisijos tiek pasidarbavo, kad šiandie jau tos visos tukstantinės katalikiškos draugijos yra sujungtos į vieną federaciją. Tai federacijai vadovauja vyskupas ir jų nuskirti asmenys. Dabar ruošiamas tosios federacijos kongresas. Jam patiekta sekanti dienotvarkė: 1) Vyskupų nuskirtų patarėjų veikimo aptarimas, 2) katalikiškųjų jaunimo draugijų organizuotė ir veikimas, 3) katalikiškojo jaunimo veikimo suderinimas su katalikiškąją darbuote, 4) laikraščio — federacijai organo — įkurimas, 5) įvairus budai judėjimui plėsti, 6) ekonominė organizuotė ir 7) mokslo ir lavybos klubai. Pirmutinis klausimas teliečia tikrai dvasionius, kuriems skirta rūpintis jaunimo dvasios reikalais, organizacijos svarbiausiu klausimu. Antras klausimas išdirbs veikimui programą ir suderinimą parapijos, vyskupijos ir visos šalies bendrai veikiančių vienetų. Trečias klausimas palies jaunimo prasmę viešame visuomenės gyvenime ir jo sustiprinimą sodžitose ir mažuose miesteliuose. Kiti klausimai liečia laikraštį, būdus plėtojimosi reikalingus, mokesčius ir klubų reikalus, kurie turi savo knygynus, pasilinksmavimo ir sporto įvairumus.

ARGENTINA. — Vietinė valdžia turėjo laikurių nesusipratimų su šv. Tėvu. Valdžia norėjo, kad Buenos-Aires arkivyskupu būtų paskirtas jos nurodytas asmuo. Šv. Tėvas gi skaitė tą asmenį netinkamu tai aukštai vietai ir atsisakė jo skirti. Tuomet valdžia atsisakė palaikyti santykius su šv. Tėvo atstovu, kurį įtarė savo nepalankume. Praėjo keleta metų. Galutinai valdžia susitaikė, priimdama Buenos-Aires arkivyskupu trečią savo nurodytą kandidatą kun. Bottaro, vienuolį pranciškoną. Santykiams pagerėjus, Argentinon paskirtas šv. Tėvo pasiuntinys nuncijus arkivyskupas Cortesi, buvęs šv. Tėvo atstovu Venezueloje.

RUSIJA. — Ne tikrai klaidatikams bet ir

katalikams sunku yra pildyti savo tikibinės pareigos. Šv. Tėvas katalikų padėtimi yra labai susirūpinęs. Kadangi dabar Rusijoje neliuko jokio ganytojo vyskupo, tai šv. Tėvas išventė į vyskupus prancuzą kunigą d'Herbigny, kuris, mokėdamas rusiškai, galėtų atlikti Maskvoje katalikų ganytojo pareigas. Sovietų valdžia netrukė jam įvažiuoti, bet po kelių dienų davė įsakymą, kad jisai tuojau apleistų šalį. Ir taip bandymas katalikams padėti nuėjo niekais. Rusijos katalikai pergyvena sunkias kruvinas valandas, kurių pabaigos dar nesimato.

SUV. AMERIKOS VALSTYBĖS. — Washington'e buvo garsi moteris, kuri užsiėmė advokatura. Savo profesijoje jina buvo garsi visose valdžios sferose. Ne vien tik praktika jina užsiėmė, bet ir visuomenės gyvenime daug dirbo, daugiausia labdarybės srityje. Visi gerai pažinojo p-lę M. Easby-Smith, nes jos giminė yra viena garsiausių Amerikos sostinėje. Josios dėdė Easby-Smith buvo garsus Washingtono valdžios advokatas. P-lė Easby-Smith, nekreipdama dėmesio į savo turtus, garbę ir sekmingumą profesijoje, metė visa ir įstojo į vienuolyną Baltimore, Md., kame jina bus gailėstingumo seselė.

— Šiomis dienomis atrastas Washingtono arkyvuose senas įdomus dokumentas, paeinąs iš 18-tojo šimtmečio. Tuomet Amerikos Valstybės buvo dar varginga jaunutė valstybėlė. Josios atstovas Prancuzijoje Benjaminas Franklin, ieškodamas užuojautos užsienyje, kreipėsi į karalių Liudą XVI, prašydamas paskolės, kadangi kolonijos pakliuvo į didelį vargą. Karalius Liudas ir karalienė Marija Antuaneta nieko negalėjo pagelbėti, nes patys buvo vargingoje padėtyje. Karalius, nenorėdamas atsakyti p. Franklinui pagalbos, parašė Prancuzijos dvasiškišijai laišką, prašydamas iš jos pagalbos Amerikos valstybei. Tuomet Prancuzijos vyskupai laikė savo metinį suvažiavimą. Viso 21 provincija buvo atstovaujamos. Vyskupai, gavę karaliaus laišką, nutarė suteikti veltui auką Amerikai sumoje šešių milijonų dolerių. Tie

pinigai buvo įteikti p. Franklinui. Tasai pinigų priėmimo nuorašas dabar rastas Washingtono arkyvuose.

KYNAI. — Dvasionių delegacija, kurią sudaro vieni prelatai kiniečiai, atvykusi Romon, įteikė šv. Tėvui daug dovanų, kurių tarpe buvo vienas indas, savo senumu siekias 2,000 metų prieš Kristų. Tai kynų katalikų dovanos. Šv. Tėvas reiškė didelės padėkos žodžius.

— Čenkiamen mieste, Ningpo vyskupijoje, kiniečiai katalikai pradėjo statyti šv. Ražančiaus didžiausią bažnyčią, kuri turės 15 koplyčių, priminančių kiekvieną paslaptį. Šv. Tėvas pasiuntė pradžiai savo palaiminimą ir keleta skritulėlių, kuriuos sudėjo į kartinį statomosios bažnyčios akmenį.

BULGARIJA. — Vargu kur yra tiek įvairių apeigų katalikų kaip Bulgarijoje. Mažumos, kaip paprastai, yra vargingame padėjime. Kad prašalinti visokius nemalonumus, kuriuos teko patirti bulgarams slavų apeigų katalikams, šv. Tėvas paskyrė jiems vyskupą. Naujasai ganytojas S. Kurtef yra gimęs turkų okupuotoje žemėje ir baigęs aukštus mokslus. Vyskupas tėra jaunas žmogus, teturis tiktai 35 metus amžiaus. Jo paskyrimu džiaugiasi slavų apeigų bulgarai, nes jiems tuo paskyrimu prasideda naujas gyvenimo laikotarpis, kuris lemia Bulgarijos katalikams šviesią ateitį.

KANADA. — Dabartiniu laiku šioje šalyje yra 10 bažnytinių provincijų ir viena metropolija, pilnai priklausanti nuo šv. Tėvo. Viso yra 35 vyskupijos, 6 apaštaliniai vikariatai, viena apaštalinė prefektura ir viena abatija. Kunigų yra 5,939; vyriškų vienuolių 42 ir moteriškų 96. Tikinčiųjų yra suvirš 6 milijonai.

— Lapkričio 23 dieną Romoje prasidėjo tyrinėjimas gyvenimo sesers Marijos-Margaretos d'Youville, kuri įsteigė Gailėstingumo Seserų vienuoliją Montrealyje. Palaimintoji Marija-Margareta yra gimusi Kebeko provincijoje 1701 metais ir mirusi 1771. Šv. Tėvas Leonas XIII išpažino ją palaiminta 1890 m.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Aš skaičiau “Keleivys”, kad Danijos vienas vyskupas, vardu Bastas, pasisavinęs daug pinigų, surinktų aukų Amerikoje ir kitose šalyse. Ar tai teisybė, kad mūsų vyskupai taip galėtų elgtis? “Keleivio” Skaitytojas.

ATSAKYMAS. — Tamsta gal neseniai skaitė laikraščiuose, kad vienas žymus lenkas valdininkas, kuris buvo pramatytas į lenkų karalius, netrukus apsiėmęs su Amerikos turtuolio milijonieriaus Henriko Fordo dukterimi iš Detroit. Kuomet Lenkijos laikraščiai paskelbė tą žinią, pridėdami, kad jaunamartė atneš 40 milijonų dolerių dalies, Varšavos mieste ir visoje šalyje pakilo didžiausias džiaugsmas, kad štai staiga Lenkija pasidarys turtinga. Deja, tasai džiaugsmas nebuvo ilgas, nes tą patį vakarą Amerikos konsulas Varšavoje pranešė spaudai, kad p. Henrikas Fordas neturi jokios dukters ir todėl apie panašias vestuves negali būti jokios kalbos. Panašiai su “vyskupo Basto” pinigais. Visupirma Danijoje yra labai mažai katalikų, kurie teturi tiktai vieną vyskupą ir tai ne Bastą. Katalikų vyskupas jokių rinkliavų nėra daręs ir jokių svetimų pinigų nesisavinęs. Todėl Tamstai nėra jokio reikalo nusiminti, kad “mūsų vyskupai galėtų taip elgtis”, pavogdami svetimus pinigus. Jeigu tame pranešime yra kiek teisybės, tai tasai klausimas liečia protestantus arba kokius nezaliežninkus, kurie budami klaidatikiai patys kitus žmones klaidina. Kad tokių “vyskupų” tarpe ir atsitiktų panašių į-

vykių nėra ko stebėtis. Jeigu jiems galima laužyti tikėjimo pamatai, tai galima prasilenkti ir su dorove, kas yra pasisavinimas ir svetimų pinigų. “Keleivis” pas mus skaito vyskupais beveik visus nezaliežninkų kunigus, kurie, budami katalikais, buvo zakristijonais, siuvėjais, kai kurie net bartenderiais, o pas nezaliežninkus “vyskupais”.

KLAUSIMAS. — Dabar yra nauji poteriai, kurių Dievas matyt nesupranta, nes viskas yra perversta kitaip. Tiktai Tilžėje spausdintų knygų poteriai suprantami. Kaip čia yra? Prašau paaiškinti?

J. D., Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Prašau pažiūrėti į “Laiavą” No. 30. Tenai rasite atsakymą į panašų klausimą.

KLAUSIMAS. — Jeigu priklausai prie Gyvojo Ražančiaus ir kalbi 6 paslaptis, ar galima tiktai vieną paslaptį aukoti ant tos intencijos, kuri yra skirta tam mėnesiui ir dalį ražančiaus aukoti už dušias, skaiestykloje kenčiančias?

M. T., New Britain, Conn.

ATSAKYMAS. — Kuomet žmogus priklauso prie kokios nors brolijos, jisai nori įgyti Bažnyčios jiems teikiamus atlaidus. Lygiai yra ir su Gyvojo Ražančiaus nariais. Jeigu jie nori įgyti tuos atlaidus ir malones, kurios yra jiems teikiamos, jie turi visa išpildyti, aukodami savo maldas sulig šv. Mėvo ar draugijos vyresniųjų nuskirtomis intencijomis, kitaip jie negauna jiems atatinkamų malonių, nė atlaidų.

MUSŲ DARBAI

Dienos uždarbis.

Daug yra gražių sumanymų, tiktai ne visus juos galima įgyvendinti. Yra ir tokių, kuriuos galima įgyvendinti, tiktai reikia didelio pasišventimo. Tokiu sumanymu yra ir Amerikos Lietuvių Kolegijos bernaičiams pastatymas. Tesa, jisai labai sunku įgyvendinti, nes reikalauja didelių pinigų. Bet kadangi tos kolegijos svarba ir vertė pinigais neįkainojama mums lietuviams Amerikoje, tai ir jos pastatymas yra pirmieji dalykas, nežiurint kiek jisai mums nekainuotų.

Kaip sukelti toji pinigų suma, reikalinga kolegijos pastatymui, buvo daugelio rašytojų svarstoma ir įvairiais būdais patariama. Patysai pirmutinis būdas tai senasis dar prieš karą Lietuvoje pasirodęs pp. Kairukščių sumanymas. Jie sumanė surinkti lietuviškoms švietimo draugijoms vieną šimtą tukstančių rublių, suradus vieną tukstantį norinčiųjų aukoti po vieną šimtą rublių. Kadangi karas užėjo, tai tasai jų sumanymas neįvyko. Pas mus kolegijai pastatyti reikalinga mažiausia dviejų šimtų tukstančių dolerių. Tokiu būdu, einant minėtu sumanymu, reiktų surasti du tukstančių aukotojų po vieną šimtą dolerių.

Patsai sumanymas yra gan įdomus ir, negalima sakyti, kad nebūtų įvykdomas. Pavienių žmonių, norinčių aukoti po šimtą dolerių, vargu susirastų du tukstančiai ir prie geriausių norų. Bet pas mus yra draugijos, organizacijos, kolonijos, kurios tą sumanymą gali lengvai įvykdyti. Suburtomis jėgomis atskiros vienatos lengvai tai galėtų padaryti. Tiktai reikia žmogaus, kuris išimtinai tuomi dalyku užsiimtų, važinėdamas po visas mūsų kolonijas. Kadangi tasai sumanymas prie dabartinių aplinkybių nėra galimas, tai jisai atidedamas, bet anaipol neužmetamas. Jisai gal reiktų kiek pakeisti. Surinkti tiktai vienas tuk-

stantis panašių aukotojų, kurie sudėtų tiktai vieną šimtą tukstančių, tai ir tai jau būtų begalinis darbas.

Buvo spaudoje paduotas antras sumanymas — kiekvienoje kolonijoje sudaryti tam tikra draugija ir eiti per namus, renkant aukas. Kiek surinks, tiek turės. Tikimasi tokiu būdu surinkti gana daug. Bet štai vienas geras lietuvis, patsai žmogus rankpelnis, pakiša spaudoje šitokią mintį — aukoti kolegijos naudai vienos dienos uždarbį! Toji mintis tuojau prigijo. Ja pasinaudojo spauda. Ją užgyrė pati Amerikos Lietuvių Katalikų Federacija. Ir nustatytais planais vėjus vyksta gruodžio mėnesyje. Tokiu būdu suderinta tuodvi mintis — eiti per namus ir prašyti vienos dienos uždarbio. Žinoma, paimti ir buti dėkingiems už kiekvieną auką — didesnę ar mažesnę negu aukotojo dienos uždarbį. Daugiau reikia žiūrėti į prakilnią aukotojo širdį negu į jo duodamą auką.

Tą sunkų rinkliavos darbą — vėjų patronizuoja, kaip visuomet mūsų tautos reikaluose, pati Federacija. Jinai kviečia į talką visas mūsų draugijas, organizacijas ir pavienius darbuotojus. Šita visa eilė tautą mylinčių ir švietimą branginančių žmonių padės savo visas pastangas, kad minėtas vėjus pasisektų.

Sekmingumu tegalima tiktai viltis. Visa priklauso nuo mūsų visuomenės vadų. Šiuomi tai ir kreipiasi Remėjų Centras visupirma į mūsų dvasios vadus gerbiamus kunigus klebonus ir asistentus, kurie visuomet reiškė savo palankumo tikiybiniui tautinėje dirvoje, ypatingai lietuviškos kolegijos kurime, kad jie tą svarbų klausimą parentų savo visa širdimi. Lygiai prašomi visi mūsų nuoširdus darbuotojai, kurių esama kiekvienoje kolonijoje, kad šiuo metu ypatingu būdu pasidarbuotų kolegijos naudai.

N.

Lietuvos Žinios

Kaunas. Vyriausybė paruošė ateinantiems metams valstybės sąmatą, kuri siekia 227,426.-187 litus. Sąmata netrukus bus svarstoma Seime; bus smarkių ginčų.

Ekonominės derybos Lietuvos delegacijos su Rusija jau prasidėjo. Rusų delegacijai pi-

mininkauja Stomoniakov.

— Žemės ukio ministeris paskelbė Seime neteisingas žinias, kad atėjusi valdyti dabartinė vyriausybė radusi tuščią valstybės iždą. Dabartiniai vyriausybei buvo perduota 11.084.771 litų ir 67 et.

Čia nukirpk.

MARIJONŲ KOLEGIJOS REMĖJŲ CENTRUI.

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Prašau priinti mano vienos dienos uždarbį \$..... dol. — auką Marijonų Kolegijos naudai ir be to įrašyti mane į Kolegijos:

☐ FUNDA- TORIUS moka \$500.00	☐ GARBĖS NARYS moka \$100.00	☐ AMŽINAS NARYS moka \$50.00	☐ METINIS REMĖJAS moka \$3.00	☐ VIENKAR- TINIS REM. moka nemažiau \$1.00	Viso siunčiu \$ dol. 1926 m. m. d.
--	---	---	--	---	---

Mano adresas, Vardas ir Pavardė

Gatvė, miestas, valstija

Taipgi prašau suteikti man žinių:

- Kokias dvasines privilegijas gauna Marijonų Kolegijos Remėjai.
- Kokiu budu padaryti testamentalį palikimą Mar. Kolegijos naudai.
- Kokiomis sąlygomis Marijonų Kongregacija priima Kolegijos naudai įdėlius-depozitus.
- Kaip galima tapti kunigu-vienuočiu, arba misijonieriumi.
- Ko reikalaujama iš norinčių įstoti į pasaulinius brolius Vienuočlynan pa Marijonus.

Pastaba. Norintieji gauti atsakymą, ties klausimu stato (x) iškerpa lapelį ir atsiunčia Remėjų Centrai, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

800

L I A I V A S

— Ukininkų partija neleido savo nariui, p. Sidzikauskui, užimti užsienio reikalų ministerio vietos, kol vidaus reikalus tvarko socialdemokratas p. Požėla.

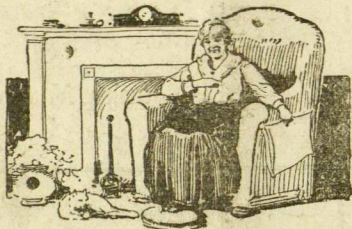
— Lietuvos policijos mokykla Rokiškyje uždaroma. Ar bus įsteigta kita mokykla, ar apsisime ir su nemokytais policininkais, dar nežinia.

— Katalikų atstovai buvo įnešę Seiman

interpeliaciją kad vidaus ministeris negerbia nuosavybės teisių, remia streikus ir profesinę bolševikuojančių darbininkų sąjungą. Žinoma, Seimo dauguma tą interpeliaciją atmetė ir buv. bolševikų komisaras p. Požėla toliau valdys Lietuvą.

— Kauno apylinkėse šauliai darė karinius manevrus, kurie pasisėkė puikiai ir parodė šaulių karinį pasiruošimą.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimts ir aštuoniasdešimts metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiarškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

“DRAUGA”

“Draugo” kaina Lietuvon tik

\$6.00 metams.

“DRAUGAS”

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.